

Żądania wnoszących odwołanie

- częściowe uchylene wyroku Sądu w sprawie T-128/11 w zakresie, w jakim oddalono w nim skargę o stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie COMP/39309;
- w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy stwierdzenie nieważności części decyzji Komisji i obniżenie wysokości nałożonych w niej grzywien – dla ułatwienia postępowania LG Display przedkłada w tym względzie, jako załącznik A.2., tabelę zawierającą różne warianty obliczenia grzywien. LG Display pragnie w tym miejscu zaznaczyć, że Trybunał Sprawiedliwości dysponuje wystarczającymi informacjami, by skorzystać z nieograniczonego prawa orzekania;
- obciążenie Komisji kosztami obsługi prawnej poniesionymi przez LG Display, a także innymi kosztami i wydatkami mającymi związek z niniejszą sprawą; oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, jakie Trybunał Sprawiedliwości uzna za właściwe.

Zarzuty i główne argumenty

W zarzucie pierwszym LG Display kwestionuje wniosek Sądu, że Komisja miała prawo do uwzględnienia wartości sprzedaży zrealizowanej przez LG Display na rzecz jej spółek dominujących LGE i Philips w wartości sprzedaży przyjętej do obliczenia grzywiny nałożonej na LG Display. Zarzut ten składa się z dwóch części. Po pierwsze, wnoszące odwołanie twierdzą, że Sąd naruszył prawo, nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, oczywiście przeinaczył dowody, naruszył przysługujące spółce LG Display prawo do obrony oraz zrezygnował z wykonania nieograniczonego prawa orzekania, uznając, że Komisja może uwzględnić sprzedaż wewnętrzną w wartości sprzedaży przyjętej do obliczenia grzywiny, jedynie na podstawie okoliczności, że sprzedaż ta była realizowana na rynku, na którym działał kartel, w którym uczestniczyła spółka LG Display. Po drugie, Sąd naruszył prawo, nie przedstawił wystarczającego uzasadnienia, oczywiście przeinaczył dowody i naruszył przysługujące spółce LG Display prawo do obrony, potwierdzając ustalenie Komisji, że kartel rzeczywiście wywierał wpływ na wewnętrzną sprzedaż.

W zarzucie drugim LG Display kwestionuje wniosek Sądu, że Komisja postąpiła prawidłowo, odmawiając przyznania spółce LG Display częściowego zwolnienia z grzywien w odniesieniu do 2005 r. Zarzut ten składa się z dwóch części. Po pierwsze, Sąd naruszył prawo materialne i nie uzasadnił wystarczająco postawienia spółki wnioskującej o całkowite zwolnienie z grzywiny w sytuacji uprzywilejowanej w kontekście częściowego zwolnienia z grzywiny. Po drugie, Sąd oczywiście przeinaczył dowody i naruszył prawo materialne, odmawiając przyznania spółce LG Display częściowego zwolnienia z grzywien w odniesieniu do okresu od 26 sierpnia 2005 r., skoro Komisja nie dysponowała dostarczonymi przez spółkę wnioskującą o zwolnienie z grzywiny dowodami na to, że po tej dacie LG Display w dalszym ciągu uczestniczyła w kartelu.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 27 lutego 2014 r. w sprawie T-91/11
InnoLux Corp., dawniej Chimei InnoLux Corp., przeciwko Komisji Europejskiej, wniesione w dniu
8 maja 2014 r. przez InnoLux Corp., dawniej Chimei InnoLux Corp.**

(Sprawa C-231/14 P)

(2014/C 212/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: InnoLux Corp., dawniej Chimei InnoLux Corp. (przedstawiciele: J.-F. Bellis, adwokat, R. Burton, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylene zaskarżonego wyroku w zakresie, w jakim utrzymuje w mocy grzywnę nałożoną w spornej decyzji na InnoLux, obliczoną w oparciu o wartość dostaw wewnątrzgrupowych wyświetlaczy ciekłokrystalicznych (LCD) dla fabryk w Chinach i na Tajwanie należących do wnoszącej odwołanie;

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji w zakresie, w jakim nakłada na InnoLux grzywnę obliczoną w oparciu o wartość dostaw wewnątrzgrupowych wyświetlaczy LCD dla fabryk w Chinach i na Tajwanie należących do wnoszącej odwołanie;
- obniżenie w związku z tym grzywny nałożonej na InnoLux do 173 mln EUR;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

1. Zarzut pierwszy: Sąd naruszył prawo, orzekając, że dostawy wewnątrzgrupowe wyświetlaczy LCD dla fabryk w Chinach i na Tajwanie należących do wnoszącej odwołanie są objęte zakresem stosowania art. 101 TFUE i art. 53 EOG na tej tylko podstawie, że monitory komputerowe, do których wyświetlacze LCD są montowane jako składniki we wspomnianych fabrykach, są sprzedawane w EOG przez wnoszącą odwołanie.

Na poparcie tego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi następujące argumenty:

- a) Ustalenie naruszenia w spornej decyzji obejmuje jedynie dostawy wyświetlaczy LCD w EOG, niezależnie od tego, czy są one sprzedawane osobom trzecim czy też dostarczane wewnątrz grupy, i nie wprowadza rozróżnienia między dostawami wewnątrzgrupowymi przez uczestników kartelu zintegrowanych wertykalnie, którzy tworzą jedno przedsiębiorstwo wraz ze związanym z nimi nabywcą, a dostawami dokonywanymi przez uczestników, którzy nie tworzą jednego przedsiębiorstwa.
 - b) Posłużenie się pojęciem „sprzedaży bezpośredniej w obrębie EOG w formie wyrobów przetworzonych” pozostaje w sprzeczności z zasadą leżącą u podstaw wyroku w sprawie Europa Carton przeciwko Komisji, zgodnie z którą dostawy wewnątrzgrupowe powinny być traktowane dokładnie w ten sam sposób co sprzedaż osobom trzecim.
 - c) Stosowanie art. 101 TFUE i art. 53 EOG do dostaw wyświetlaczy LCD, które są dokonywane poza EOG, jest niezgodne z koncepcją „wprowadzenia kartelu w życie” w rozumieniu wyroku w sprawach połączonych Celuloza I.
 - d) Pojęcie „sprzedaży bezpośredniej w obrębie EOG w formie wyrobów przetworzonych” prowadzi do niezgodnego z prawem wykluczenia z zakresu stosowania art. 101 TFUE i art. 53 EOG transakcji dotyczących wyświetlaczy LCD, które są zawierane i ograniczają konkurencję w EOG, w oparciu o rozumowanie, które Trybunał wyraźnie odrzucił w wyroku w sprawie Istituto Chemioterapico Italiano i Commercial Solvents przeciwko Komisji.
 - e) Eksterytorialne stosowanie prawa konkurencji UE wynikające z użycia pojęcia „sprzedaży bezpośredniej w obrębie EOG w formie wyrobów przetworzonych” rodzi ryzyko powtórnego pociągnięcia przedsiębiorstw do odpowiedzialności oraz konfliktu kompetencyjnego z innymi organami ochrony konkurencji.
2. Zarzut drugi: Sąd naruszył prawo, orzekając, że stosowanie kategorii tak zwanej „sprzedaży bezpośredniej w obrębie EOG w formie wyrobów przetworzonych” do dostaw wewnątrzgrupowych wyświetlaczy LCD każdego z adresatów decyzji Komisji zostało ocenione przez Komisję „na podstawie tych samych obiektywnych kryteriów”, i odrzucając jednocześnie jako niedopuszczalne wszystkie zarzuty podniesione przez wnoszącą odwołanie celem zakwestionowania stosowności, obiektywnego charakteru i spójności użytego kryterium, mianowicie tego, które dotyczy ustalenia, czy owi adresaci tworzyli jedno przedsiębiorstwo wraz ze związanymi z nimi nabywcami.

Na poparcie tego zarzutu wnosząca odwołanie podnosi następujące argumenty:

- a) Fakt, że wertykalnie zintegrowani adresaci spornej decyzji tworzą jedno przedsiębiorstwo wraz ze związanymi z nimi nabywcami lub go nie tworzą, nie stanowi „obiektywnej różnicy” uzasadniającej zróżnicowane traktowanie ich poszczególnych dostaw wewnątrzgrupowych.
- b) Nie można powoływać się na zasadę legalności, aby oddalić zarzut wnoszącej odwołanie dotyczący traktowania jej dostaw wewnątrzgrupowych wyświetlaczy LCD na podstawie tej samej metody co metoda stosowana do dostaw wewnątrzgrupowych wyświetlaczy LCD przedsiębiorstw LG Display i AUO, ponieważ ta metoda jest w pełni zgodna z prawem.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Republika Łotewska) w dniu 12 maja 2014 r. – SIA „Ostas celtnieks” przeciwko Talsu novada pašvaldība, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Sprawa C-234/14)

(2014/C 212/24)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa